

lidt af det, jeg foretager mig, vil jeg sige til fru Margrete Auken. Det er meget velgennemtænkt, og Fanden bor ikke i Salling. Tværtimod er der liv i Salling, og det er et af de steder, hvor man med entusiasme har kastet sig ud i disse forsøg.

Jeg skal erklære mig fuldstændig enig med fru Elsebeth Gerner Nielsen fra Det Radikale Venstre i, at vi nu er gået ind i det tredje årtusinde, som vi kalder det, for der var et eller andet tidspunkt, som vi satte til nul, og så må vi jo få talt os frem til 2000 på et eller andet tidspunkt.

Jeg skal også sige, at jeg tror, det vil være vigtigt – og det er der også sat penge af til – at vi skal have en løbende evaluering. Vi skal have noget erfaringsopsamling. Det har vi allerede fra det seneste halve år fra dem, der gerne vil være med, Odense og Århus, de to amter, der ligger ved siden af hinanden. Når de to amter er valgt, er det såmænd, fordi de f.eks. har en fælles TV 2-region. I Salling har de, der geografisk ligger ved siden af hinanden, selv fundet sammen. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får nogle erfaringer, og jeg tror også, at det her vil komme til at påvirke anden lovgivning hurtigere, end vi tror.

Hr. Kim Behnke, som fandt endnu et anderledes synspunkt, har jeg såmænd ikke mange andre svar til, end at intet af det, hr. Kim Behnke sagde om teatre og museer, er forbudt i dag. De kan både være private, de kan få sponsorer, de kan få entréindtægter, de kan få indtægter fra billet salg, de kan gøre lige, hvad de vil. De fleste af den slags – det er min erfaring – stiller sig op i køen for at få offentlige tilskud og ikke det modsatte. De, der har lyst til at springe ud af offentlige tilskud, er også velkomne, så er der mere til dem, der bliver. Så den slags forsøg behøver vi såmænd ikke engang at skrive ned.

Til hr. Bent Hindrup: Jeg filosoferer lidt over, hvorfor Enhedslisten har mistet sin dristighed, og hvorfor den ikke tør satse på lidt mere liv, når det gælder formidlingsiden; men den kunstneriske ytringsfrihed, den kunstnerisk skabende proces, er jeg ikke et sekund i tvivl om, at der skal en kulturminister til at forsvare. Det synes jeg også vi har set mange eksempler på. Men jeg kender ellers ikke Enhedslisten som superpessimist på kulturområdet, så der er ingen som helst grund til at citere professor Jørgen Langsted, der i sit elfenbenstårn på Aarhus Universitet ikke har formået at få noget som helst til at hænge sammen. Det var faktisk professor Jørgen Langsted, der var formand for det udvalg, som ikke løste egnsteateropgaven, og

det er måske derfor, han har så svært ved at forstå, at vi andre kan gøre det.

Men jeg vil nok, når dagen er omme og vi skal konkludere, sige, at det er en meget, meget glad kulturminister, der går herfra, for min vision vil være, at fremtiden allerede er begyndt, og at kulturdrømmene nu kommer tættere på mennesker ude omkring.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan berolige ministeren med, at vores dristighed på både det kulturpolitiske område og andre områder bestemt ikke har lidt skade – tværtimod – men vi vurderer altid, når vi går ind i at lave sådan nogle ting, om den målsætning, vi vil have med forsøgene, er interessant. Jeg kan da trække en parallel: Vi ville heller ikke være særlig dristige, hvis det gik ud på at lave et forsøg på at privatisere en vis busrute for at se, hvordan det ville gå, fordi vi har den opfattelse, at vi på forhånd er imod en privatisering på grund af det, virkeligheden har vist.

Det er det samme, når det drejer sig om, at vi skal udlægge statens støtte til de lokale områder. Det har vi ingen idé om, at vi skal gøre. Det er stadig væk sådan, at det vigtigste er, at vi ser resultaterne i form af kunstværker og af kunstnernes øvrige indsats; det er det, vi skal vurdere, uanset om vi bor i Nørre-Snede, Horsens, Århus eller Odense.

Derfor mener jeg også, at det er berettiget at kritisere, at ministeren ikke har opstillet en hypotese. Jeg synes stadig væk ikke, vi har fået noget svar på, hvad man skal måle succes på. Er det en succes, at de forsøgskommuner og de områder, der er taget ud, begynder at investere mere i kunst, og at der tages flere initiativer, end der i dag tages fra statens side? Eller hvad skal vi egentlig vurdere disse forsøg på grundlag af? Det vil jeg gerne spørge ministeren om. Hvad er succeskriteriet for det forsøg med udlægning af midlerne til lokale områder?

Margrete Auken (SF):

Det er fuldstændig rigtigt. Ministeren har ret i, at jeg bliver skræmt ved at overvære det her. Det er et meget sårbart område, vi står med, og så hører vi ministeren drøne henrykt af sted i hælene på Venstre og i hælene på dem, der siger: Nu skal folk selv overtage det her.

Der var jo grunde til, at Julius Bomholt lavede kulturloven, som han gjorde. Det var da ikke, fordi han var en særlig skræmt mand. Det var